

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 014951 24 U 2
Zenica, 14.04.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja PIRALIĆ SAIDA iz Novog Sarajeva, ulica Grbavička broj 45, protiv Odluke Naučno – nastavnog vijeća Ekonomskog fakulteta Javne ustanove Univerzitet u Zenici broj: 06-200-001-813/23 od 06.07.2023. godine, u predmetu odlučivanja o zahtjevu za status mirovanja studenta, odlučujući o tužbi od 18.08.2023. godine, dopunjena aktima tužitelja od 03.11., 06.11. i 10.11.2023. godine i 25.01.2024. godine te 12.04.2024. godine, donio je dana 14.04.2025. godine sljedeću

PRESUDU

TUŽBA SE UVAŽAVA, osporeni akt tuženog organa Odluka Naučno – nastavnog vijeća Ekonomskog fakulteta Javne ustanove Univerzitet u Zenici broj: 06-200-001-813/23 od 06.07.2023. godine i Odluka prvostepenog organa dekana Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici broj 06-100-001-675/23 od 14.06.2023. godine SE PONIŠTAVAJU i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak po zahtjevu tužitelja od 01.06.2023. godine.

Obrazloženje

Tužitelj Piralić Said iz Novog Sarajeva podnio je dana 18.08.2023. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv odluke tuženog organa Naučno – nastavnog vijeća Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici broj 06-200-001-813/23 od 06.07.2023. godine, a kojom odlukom je odbijen prigovor tužitelja podnesen protiv odluke dekana Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici broj 06-100-001-675/23 od 14.06.2023. godine, a kojom odlukom je odbijen kao neopravdan i neosnovan zahtjev tužitelja od 05.06.2023. godine za status mirovanje studenta, te je članom 2. dispozitiva odluke tužitelju utvrđen prestanak status studenta III ciklusa studija poslovna ekonomija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici sa danom 01.06.2023. godine zbog propuštanja ovjere IV semestra i obnove II (druge) godine III ciklusa studija u roku utvrđenom tačkom 1. konačnog rješenja dekana od 04.04.2023. godine.

U svojoj tužbi tužitelj na strani 1. navodi pravni osnov svoje tužbe ukazujući na odredbe člana 7. Zakona o javnoj ustanovi Univerzitet u Zenici, te odredbe člana 16. i 39. Okvirnog Zakona o visokom obrazovanju u BIH, zatim član 65., 67. stav 2. tačka d) te 98. stav 1. tačka a), b), d), e), h), j), k) i m) te članova 102., 105., 113. stav 1 i 123. stav 1. tačka b), c), m), r) Zakona o visokom obrazovanju u ZDK, koji je važio u vrijeme zasnivanja statusa studenta i u akademskoj 2021/2022 godini, zatim odredbe člana 31., 32., 265. stav 2. tačka a) b) i d) i člana 269. stav 1. Statuta JU Univerzitet u Zenici koji je važio u periodu zasnivanja statusa studenta – tužitelja do 28.09.2022. godine i u akademskoj 2021/2022 godini, zatim se poziva na odredbe Zakona o

visokom obrazovanju ZDK 12/22, Pravilnik o uvođenju novog studijskog programa, Pravilnik o organizovanju dodiplomskog, magistarskog i doktorskog studija na Univerzitetu u Zenici od 29.02.2022. godine, zatim Odluku o obrazovanju komisije za radionice javnu odbranu konačne verzije prijave teme doktorskog rada na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici od 10.03.2022. godine, zatim na odluku o imenovanju komisije za vrednovanje naučno – istraživačkog rada na III ciklusu studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici, zatim na Odluku o usvajanju uputstva za vrednovanje naučno – istraživačkog rada od 14.04.2022. godine, te na akte Vlade i Skupštine ZDK prilikom usvajanja elaborata o studijskom programu – doktorski studij na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici i na fakultetu Tehničkih nauka Univerziteta u Zenici.

Tužitelj u svojoj tužbi smatra da akt tuženog organa sadrži nedostatke koji ga čine ništavim a s tim u vezi pravne radnje i akti odluke tuženog organa su ništavne.

Pri ovome tužitelj ukazuje da je osporeni akt tuženog organa odnosno prvostepenog organa zasnovan na nastavnom planu sa web stranice što ne predstavlja nastavni plan koji je bio postavljen na web stranici u trenutku zasnivanja statusa studenta, te da niti jedan nastavni plan u propisanoj proceduri nije usvojen od strane Vlade i Skupštine ZDK, te da je rješenje o pokretanju studijskog programa na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici ništavno, pa zbog toga i osporena odluka iz razloga jer se onemogućava vrednovanje strukture ECTS bodova kako na nivou ukupnog doktorskog studija tako i za postignute ECTS bodove pojedinačno po godinama tokom doktorskog studija, zatim tužitelj ukazuje na rješenje od 28.07.2023. godine i zapisnik sa sjednice tuženog organa od 06.07.2023. godine na koje je donesena osporena odluka, te da takav zapisnik nije razmatran niti usvojen pa s tim u vezi ni odluka tuženog organa nije pravosnažna, odnosno pravne radnje i akti koji proizilaze su ništavi.

Nadalje tužitelj ističe da tužbu za poništenje odluke tuženog organa podnosi zbog nepravilne primjene zakona, propisa zasnovanog na zakonu odnosno što nisu pravilno primijenjene odluke senata JU Univerzitet u Zenici zasnovane na članu 16. alineja 3. Okvirnog Zakona o visokom obrazovanju BiH te članu 56. stav 2. tačka d) Zakona o visokom obrazovanju ZDK a u vezi sa članom 128. stav 3. i 136. stav 6. Zakona o visokom obrazovanju ZDK, te zbog nepravilne primjene odredaba Pravilnika o organizovanju dodiplomskog, magistarskog i doktorskog studija na Univerzitetu u Zenici od 29.02.2012. godine kao i člana 10. i 11. te člana 186. Statuta Univerziteta u Zenici.

Tužitelj ukazuje i na odluku Senata broj 01-02-5-3824/22 i broj 01-02-3839/22 od 28.09.2022. godine ističući da su neosnovani navodi da je tužitelj prekoračio rok za upis u III godinu studija, te da se prema odluci Senata omogućuje prenos tri predmeta odnosno ekvivalenta predmeta a da pri tome nije navedeno ograničenje u broju ECTS bodova u smislu prijenosa i narednu godinu studija i dalje omogućava upis u III godinu studija bez obzira što je neosnovano onemogućeno evidentiranje ECTS bodova za izrađenu konačnu prijavu doktorske disertacije i aktivnosti naučno – istraživačkog rada, pri tome tužitelj navodi da tužbu podnosi i iz razloga što u odluci prvostepenog organa nije pravilno primijenjen zakon, propis zasnovan na zakonu ili opći akt prilikom onemogućavanja upisa ECTS bodova, te obrazlaže onemogućavanje upisa istih bodova, te ponavlja činjenicu da su i odluka prvostepenog organa i odluka tuženog organa zasnovani na nastavnom planu sa web stranice što ne predstavlja nastavni plan koji je bio postavljen na web stranici, te ponovno ukazuje da su odluke ništave jer se onemogućava vrednovanje strukture ECTS bodova kako na nivou ukupnog doktorskog studija tako i za postignute ECTS bodove pojedinačno po godinama tokom doktorskog studija, te tužitelj ukazuje na svoju korespondenciju sa Ekonomskim fakultetom i zahtjev za status mirovanja studenta opremljen 01.06.2023. godine a zaprimljen 05.06.2023. godine, te ponovno ponavlja

razloge zbog kojih smatra ništavim i prvostepeno a i odluku tuženog organa, zatim ukazuje na dio obrazloženja prvostepenog rješenja kao i na dio prigovora iz istog, te na obrazloženje rješenja tuženog organa i na činjenicu da se zanemaruju odredbe člana 6. i 7. Pravilnika o uvođenju novog studijskog programa, te da nije istina da je o svemu informisan te da nije bilo telefonskog razgovora između Nermane Mahmić i prof.dr. Husaković na dan 27.09.2022. godine i spominjanje elaborata tužitelj ističe da ne bi znao ni da postoji elaborat jer se nepotpun elaborat nalazi na web stranici, zatim tužitelj ukazuje na postupanje Ekonomskog fakulteta koje je u suprotnosti sa obavezom blagovremenog informisanja studenata.

Također tužitelj ponavlja nepostojanje nastavnog plana i onemogućavanje vrednovanja ECTS bodova kako na nivou ukupnog doktorskog studija tako i za postignute ECTS bodove pojedinačno, te ponavlja navod da zapisnik sa sjednice NNV-a nije razmatran niti usvojen niti je odluka tuženog organa pravosnažna.

Nadalje tužitelj ukazuje i na postupak onemogućavanja upisa 15 ECTS bodova po osnovu dostavljene izrađene konačne verzije prijave doktorske disertacije pod nazivom unapređeno revizorsko izvještavanje javnog sektora u BiH u funkciji smanjivanja jaza očekivanja, te nikada nisu dostavili pravila studiranja u skladu sa zapisnikom sa III sjednice stalnog stručnog tijela doktorskog studija od 22.09.2022. godine, te da je tužitelju onemogućeno i upis 20 ECTS po osnovu aktivnosti naučno – istraživačkog rada za dostavljeni pregledni rad pod nazivom komparativni pregled uslova za sticanje licenci/odobrenja za rad ovlaštenih revizora u odabranim zemljama jugoistočne Evrope, i pri tome tužitelj ukazuje na tužbu zavedenu kod Kantonalnog suda Zenica broj 04 0 U 014939 23 U od 11.08.2023. godine, te ponovno ponavlja svoju korespondenciju sa Ekonomskim fakultetom u Zenici, te ukazuje na dio obrazloženja odluke prvostepenog organa i navode iz prigovora od 30.06.2023. godine te na obrazloženje osporenog akta tuženog organa uz zaključak da nije došlo do pravilne primjene odredaba Zakona o visokom obrazovanju i propis zasnovan na zakonu o visokom obrazovanju i Statut Univerziteta, zatim navodi svoju korespondenciju sa nadležnom inspekcijom ukazujući na svoj zahtjev za inspeksijski nadzor od 27.08.2023. godine te 17.07.2023. godine, te na korespondenciju Kantonalne upravne inspekcije i Federalnog upravnog inspektorata, te na korespondenciju sa tuženim organom po zahtjevu za pristup informacijama od 17.07.2023. godine, kao i rješenje od 28.07.2023. godine i prigovor protiv navedenog rješenja te zahtjev za pristup informacijama od 24.07.2023. godine kojim je zatražen zapisnik sa 4/22 sjednice stalnog stručnog tijela doktorskog studija od 27.10.2022. godine, te ukazuje na ostale zahtjeve upućene Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici što taksativno nabroja na strani 18., te ukazuje na pitanja koja taksativno navodi na strani 18. i 19. svoje tužbe.

Na osnovu svega naprijed navedenog tužitelj predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njegovu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti te naložiti Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici evidentiranje statusa mirovanja studenta – tužitelja do ispunjavanja zahtjeva navedenih u zahtjevu za status mirovanja upućen dekanu Ekonomskog fakulteta u Zenici 01.06.2023. godine, te u prilogu svoje tužbe sudu dostavlja dokaze taksativno nabrojane na stranama 21. i 22. svoje tužbe od 1. do 21. kojima dokazuju osnovanost navoda iz tužbe.

Dopisom od 05.09.2023. godine punomoćnik tuženog organa je dao odgovor na tužbu u kojem smatra da pobijano rješenje nije doneseno u upravnom postupku već po pravilima Zakona o upravnom postupku te da se protiv ovakvog rješenja ne može voditi upravni spor, i pri tome ukazuje na odredbu član a8. Zakona o upravnim sporovima, te da odluka tuženog organa nema karakter upravnog akta, niti je doneseno u upravnom postupku bez obzira što se u postupku prilikom rješavanja po žalbi postupalo po pravilima postupka, te predlaže Kantonalnom sudu

Zenica da predmetnu tužbu odbaci kao nedozvoljenu shodno članu 25. Zakona o upravnim sporovima.

Uz dopis broj 01-35-3-3020/23 od 07.09.2023. godine tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 18.08.2023. godine dopunjenoj aktima tužitelja od 03.11., 06.11. i 10.11.2023. godine i 25.01.2024. godine te 12.04.2024. godine.

U postupku odlučivanja o navedenoj tužbi Kantonalni sud Zenica je donio rješenje broj 04 0 U 014951 23 U od 31.01.2024. godine kojim predmetnu tužbu odbacuje shodno odredbi člana 25. stav 1. tačka 2. u vezi sa članom 4. i 8. Zakona o upravnim sporovima nalazeći da osporeni akt tuženog organa nije upravni akt i da se protiv istoga ne može voditi upravni spor.

Protiv ovakvog rješenja ovog suda tužitelj je blagovremeno podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, a vijeće ovoga suda je u postupku odlučivanja po navedenom zahtjevu donijelo presudu broj 04 0 U 014951 24 Uvp 3 od 25.07.2024. godine kojim zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažava, napadnuto rješenje od 31.01.2024. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak ukazujući pri tome na odredbe člana 71. Zakona o visokom obrazovanju te na odredbe člana 127. stav 1. u vezi sa članom 245. Statuta Univerziteta u Zenici, kao i na odredbe člana 17. i 105. Zakona o visokom obrazovanju ZDK i član 11. Zakona o upravnim sporovima, navodeći da je donošenjem rješenja od 14.6.2023. godine došlo do nastupanja pravnih posljedica za tužitelja u smislu da je tim odlukama rješavanju o statusu tužitelja primjenom Zakona o visokom obrazovanju kojim se na autoritativan način odlučuje o određenom pravu pojedinca u konkretnom slučaju na pravu tužitelja na mirovanje statusa studenta, te tužitelju status studenta III ciklusa studija poslovne ekonomije na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici prestaje zaključno sa danom 01.06.2023. godine te da zbog svega navedenog tužitelj ima pravni interes osporavati navedenu odluku u okviru upravnog spora.

Nakon donošenja navedene presude vijeća Kantonalnog suda Zenica, ovaj sud je vodeći računa o istoj presudi te odredbama materijalno – pravnih propisa na kojima se temelji navedena presuda, vodeći računa i o odredbama Zakona o upravnom postupku i odredbama Zakona o upravnim sporovima u ponovnom postupku odlučivanja po navedenoj tužbi dopunjenoj u međuvremenu aktima tužitelja od 03.11., 06.11. i 10.11.2023. godine i 25.01.2024. godine te 12.04.2024. godine donio ovu presudu te istom cijenio zakonitost i pravilnost kako odluke prvostepenog organa tako i odluke tuženog organa.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, kao i Odluke prvostepenog organa od 14.06.2023. godine u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da su i prvostepeni organ, a i tuženi organ donijeli nepravilne i nezakonite odluke na štetu tužitelja, pri čemu sud nalazi da se oba osporena akta temelje na nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju prvostepenog organa te nepravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja i nepravilne primjene odredaba Zakona o visokom obrazovanju (Službene novine ZDK, broj: 20/22) i nepravilne primjene Statuta JU Univerzitet u Zenici od septembra mjeseca 2022. godine, odnosno sud nalazi da su osporeni akti upravnih organa u suprotnosti sa pravilima upravnog postupka, te da su upravni organi povrijedili načelo zaštite prava građana i zaštite javnog interesa iz člana 5. stav 1. Zakona o upravnom postupku, zatim načelo materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, te načelo saslušanja stranke u postupku iz člana 8. u vezi sa članom 141. Zakona o upravnom postupku, te načelo ocjene dokaza iz člana 9. Zakona o upravnom postupku, zatim sud nalazi da je prvostepeni organ u postupku odlučivanja po zahtjevu tužitelja

od 01.06.2023. godine propustio postupiti u skladu sa odredbom člana 140. u vezi sa članom 147. Zakona o upravnom postupku te je propustio postupiti i shodno odredbi člana 206. stav 1. Zakona o upravnom postupku, te je također postupljeno suprotno članu 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, a koje povrede odredaba Zakona o upravnom postupku sud cijeni kao bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, te zbog pogrešno izvedenog zaključka u pogledu činjeničnog stanja upravni organi pogrešno i na štetu tužitelja primjenjuju odredbe materijalnog prava na osnovu kojih su donijeli odluke koje se tužbom osporavaju.

Odlučujući o tužbi od 18.08.2023. godine sud nalazi da je ista osnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

Iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka zahtjev tužitelja od 01.06.2023. godine kojim shodno odredbama člana 245. Statuta JU Univerzitet u Zenici traži odobravanje statusa mirovanja studenta odnosno mirovanja prava i obaveza studenta, pri čemu je tužitelj u svom zahtjevu naveo jasne i precizne razloge zbog kojih traži odobravanje statusa mirovanja studenta, odnosno svoje razloge precizira nepostojanjem elaborata o pokretanju studijskog programa III ciklusa studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici sa nastavnim planom i programom kao sastavnim dijelovima elaborata od strane Vlade i Skupštine ZDK, zatim onemogućavanje upisa 15 ECTS bodova po osnovu izrađene konačne verzije prijave doktorske disertacije uz obrazloženje ne realizacije treće radionice iako ne postoji obaveza po osnovu držanih radionica koja je uslovljena izrađenom konačnom verzijom prijave doktorske disertacije, zatim tužitelj ukazuje i na podnesenu krivičnu prijavu od 13.04.2023. godine, te posebno elaborira razlog onemogućavanja upisa 15 ECTS bodova te 20 ECTS bodova po osnovu aktivnosti samostalno naučno – istraživačkog rada, odnosno obrazlaže onemogućavanje upisa 15 odnosno 20 ECTS bodova kao i onemogućavanje mogućnosti za ponovno održavanje radionice te ne postojanje mogućnosti za izmirenje finansijskih obaveza za jednu radionicu za eventualnu proceduru obnavljanja godine ukazujući na odluku o visini školarine i ostalih naknada koje plaćaju studenti III ciklusa studija na Univerzitetu u Zenici u akademskoj 2022/2023 godini od 01.07.2022. godine, te je tužitelj svoj zahtjev precizirao na period od dana uspostavljanja gore navedenih nedostataka u organizaciji na III ciklusu studija, te i taj dio pojedinačno obrazlaže u tačkama od 1. do 8.

Postupajući po navedenom zahtjevu dekan Ekonomskog fakulteta u Zenici kao prvostepeni organ svojom odlukom broj 06-100-001-675/23 od 14.06.2023. godine odbija ovakav zahtjev tužitelja kao neopravdan i neosnovan te članom 2. svoje Odluke utvrđuje prestanak statusa studenta III ciklusa studija poslovna ekonomija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici sa danom 01.06.2023. godine zbog propuštanja ovjere IV semestra i obnove II (druge) godine III ciklusa studija u roku utvrđenom tačkom 1. konačnog rješenja dekana od 04.04.2023. godine.

Prema ocjeni ovoga suda ovakva odluka prvostepenog organa je nepravilno i nezakonito te doneseno na štetu tužitelja uz počinjene povrede pravila upravnog postupka, te pogrešno izveden zaključak u pogledu činjeničnog stanja te uz pogrešnu primjenu materijalnog prava na osnovu kojega je donesena ista odluka.

Naime, nakon što je Kantonalni sud Zenica svojim rješenjem broj 04 0 U 014951 23 U od 31.01.2024. godine tužbu tužitelja odbacio nalazeći da ista nije dopuštena jer se osporeni akti upravnih organa ne mogu smatrati upravnim aktima shodno članu 4. i 8. Zakona o upravnom postupku te nakon što je u postupku po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv navedenog rješenja vijeće ovoga suda donijelo presudu

broj 04 0 U 014951 24 Uvp 3 od 25.07.2024. godine i kojom je uvažan zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke te ukinuto napadnuto rješenje i predmet vraćen ovome sudu na ponovni postupak, sud je u ponovnom postupku odlučivanja po podnesenoj tužbi našao da je ista osnovana te da je ovu upravnu stvar valjalo riješiti uz pravilnu primjenu odredaba Zakona o upravnom postupku, odnosno prije donošenja odluka postupati u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku te pravilno primijeniti odredbe Statuta JU Univerzitet u Zenici i odredbe Zakona o visokom obrazovanju ZDK.

Naime, sud nalazi da prvostepeni organ u postupku donošenja svog rješenja prije svega nije vodio računa o odredbi člana 105. Zakona o visokom obrazovanju ZDK (Službene novine ZDK, broj: 12/22), a kojom odredbom je propisano pravo na sudsku zaštitu, te je navedeno da studenti imaju pravo pred nadležnim sudom osporiti sve konačne odluke visokoškolske ustanove, okje se na njih odnose.

Posebno sud nalazi da prvostepeni organ nije vodio računa o odredbi člana 108. istog Zakona kojom su propisana pojedinačna prava i obaveze studenata i primjena Zakona o upravnom postupku jer je odredbom člana 108. stav 1. navedenog Zakona propisano da visokoškolska ustanova rješava o pojedinačnim pravim i obavezama studenata a naročito o upisu kandidata u I godinu studija zatim upis studenata u narednoj godini studija, pravo studenta na izdavanje diplome, mjeri isključenja, obavezi plaćanja troškova studija i drugim slučajevima utvrđenim zakonom, dok je stavom 2. istoga člana propisano da kada se rješava o pravima i obavezama studenata iz stava 1. ovog člana visokoškolska ustanova postupa po Zakonu o upravnom postupku (Službene novine FBIH, broj: 2/98 i 48/99).

Također sud ukazuje na činjenicu da prvostepeni organ nije vodio računa niti o odredbi člana 245. Statuta JU Univerzitet u Zenici iz septembra mjeseca 2022. godine kojom odredbom je propisano mirovanje statusa studenta, te je stavom 3. istoga člana propisano da postojanje opravdanih razloga za ostvarivanje mirovanja prava i obaveza student dokazuje valjanim ispravama izdatim od nadležnih zdravstvenih ustanova ili drugih ustanova relevantnih za svaki konkretni slučaj.

Dakle, imajući u vidu predmet ovog upravnog postupka, kao i zaključak vijeća ovoga suda iznesen u presudi broj 04 0 U 014951 24 Uvp 3 od 25.07.2024. godine, te imajući u vidu navedene odredbe materijalno – pravnih propisa očigledno je da su osporeni akti organa upravni akti, te da je iz tog razloga takve akte trebalo donijeti u zakonom propisanom postupkom odnosno u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, te je očigledno da Odluka prvostepenog organa nije donesena u zakonom propisanom upravnom postupku, niti su poštovanja temeljna načela i odredbe upravnog postupka, a na koje odredbe je prvostepeni organ bio dužan paziti shodno odredbi člana 108. stav 2. Zakona o visokom obrazovanju ZDK, što prvostepeni organ nije učinio.

Naime, na osnovu stanja spisa i odluke prvostepenog organa sud nedvojbeno zaključuje da je prvostepeni organ u postupku donošenja svoje odluke privrijedio načelo zaštite prava građana i zaštite javnog interesa iz člana 5. stav 1. Zakona o upravnom postupku jer je navedenom odredbom propisano da kada organi i institucije koje imaju javne ovlaste vode postupak i rješavaju dužni su da strankama omoguće da što lakše zaštite i ostvare svoja prava, vodeći pri tome računa da ostvarivanje njihovih prava ne bude na štetu prava drugih osoba niti u suprotnosti sa zakonom utvrđenim javnim interesom.

Nadalje, sud nalazi da je prvostepena odluka u suprotnosti sa načelom materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 131. Zakona o upravnom postupku obzirom na činjenicu da prvostepeni

organ nije postupio u skladu sa navedenim načelom, jer je članom 7. navedenog zakona propisano da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, a odredbom člana 133. stav 1. Zakona o upravnom postupku propisano je da prije donošenja rješenja imaju se utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za rješenje i strankama omogućiti da ostvare i zaštite svoja prava i pravne interese o čemu se stara službena osoba koja vodi postupak.

Dakle, iz osporenog akta prvostepenog organa, a posebno obrazloženja navedene odluke, nedvojbeno proizilazi da je prvostepeni organ postupio navedenom načelu te propustio da činjenično stanje pravilno i potpuno utvrdi a shodno navodima iz zahtjeva tužitelja od 01.06.2023. godine kojim je pokrenuo ovaj upravni postupak, jer je prvostepeni organ bio dužan da u postupku prije donošenja rješenja utvrdi da li postoje svi razlozi zbog kojih je tužitelj podnio svoj zahtjev, a koji razlozi taksativno nabrojani od strane tužitelja u njegovom zahtjevu i u pogledu kojih razloga je prvostepeni organ bio dužan da provede postupak prikupljanja dokaza i činjenica na osnovu kojih bi utvrdio osnovanost ili neosnovanost razloga zbog kojih je tužitelj podnio svoj zahtjev, pa kako to nije učinio prvostepeni organ je povrijedio načelo materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku.

Sud nalazi da je prvostepeni organ povrijedio i načelo saslušanja stranke u postupku iz člana 8. Zakona o upravnom postupku jer je navedenom zakonskom odredbom propisano da prije donošenja rješenja stranci se mora pružiti mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima važnim za donošenje rješenja, te je također prvostepeni organ propustio postupiti i u skladu sa članom 141. Zakona o upravnom postupku, kojom odredbom je u stavu 1. jasno propisano da stranka ima pravo da učestvuje u ispitnom postupku i radi ostvarenja cilja postupka da daje potrebne podatke i brani svoja prava i zakonom zaštićene interese, a službena osoba je obavezna to omogućiti.

Iz obrazloženja prvostepene odluke jasno proizilazi da prvostepeni organ nije vodio računa o navedenom načelu saslušanja stranke u postupku jer tužitelju kao podnosiocu zahtjev nije omogućio učešće u postupku obzirom da je propustio da provede poseban ispitni postupak shodno odredbi člana 140. u vezi sa članom 147. Zakona o upravnom postupku, u okviru kojeg posebnog ispitnog postupka i usmene rasprave bi tužitelju bilo omogućeno da kao stranka u tom postupku brani i štiti svoja prava i pravne interese, te da obrazloži razloge zbog kojih je podnio svoj zahtjev i pokrenuo upravni postupak, pa kako prvostepeni organ nije proveo posebni ispitni postupak niti je zakazao usmenu raspravu to i nije tužitelju omogućio da učestvuje u postupku i da se izjašnjava o svim činjenicama i okolnostima važnim za donošenje rješenja, na koji način je povrijedio načelo saslušanja stranke u postupku iz člana 8. u vezi sa članom 141. Zakona o upravnom postupku.

Sud također ukazuje i na povredu člana 9. Zakona o upravnom postupku odnosno povredu načela ocjene dokaza, a kojim članom je propisano koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje ovlašteno službeno lice po svom uvjerenju, na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza pojedinačno i svim dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cjelokupnog postupka, a iz obrazloženja prvostepene odluke nedvojbeno proizilazi da prvostepeni organ uopšte nije cijenio dokaze i sve razloge zbog kojih je tužitelj podnio svoj zahtjev.

Pri svemu ovome sud ukazuje na činjenicu da se očigledno radi o pokrenutom upravnom postupku od strane tužitelja u okviru kojega je valjalo prikupiti činjenice i dokaze u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pravilnog rješavanja upravne stvari, te kod takvog stanja stvari prvostepeni organ propušta da provede poseban ispitni postupak shodno odredbi člana 140. stav 1. Zakona o upravnom postupku, kojom odredbom je propisano

da se posebni ispitni postupak provodi kada je to potrebno radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su važne za razjašnjenje stvari ili radi davanja strankama mogućnosti da ostvare i zaštite svoja prava i pravne interese.

U vezi sa navedenom zakonskom odredbom je i počinjena odredba člana 147. stav 1. Zakona o upravnom postupku koja regulira održavanje usmene rasprave, te se s obzirom na predmet ovog upravnog postupka prvostepeni organ je bio dužan poštujući načela upravnog postupka pozvati tužitelja te održati usmenu raspravu i na istoj tužitelju omogućiti da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima važnim za donošenje odluke, te omogućiti i izjašnjenje i preciziranje svog zahtjeva kojim je pokrenuo upravni postupak kao i izvođenje drugih dokaza, a sve u cilju pravilnog rješavanja ove upravne stvari, jer je navedenom zakonskom odredbom propisan oda službena osoba koja vodi postupak određuje na svoju inicijativu ili na prijedlog stranke usmenu raspravu u svakom slučaju kada je to korisno za razjašnjenje upravne stvari, iz stanja ovog upravnog spisa jasno proizilazi da je bilo korisno da se održi usmena rasprava i na istoj razjasne sve činjenice i okolnosti na osnovu kojih će se donijeti odluka po zahtjevu tužitelja, a što prvostepeni organ nije učinio.

Također sud nalazi da je prvostepena odluka u suprotnosti sa članom 206. stav 1. Zakona o upravnom postupku, a kojom odredbom je propisano da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno pri čemu sud nalazi da prvostepeni organ u obrazloženju svoje odluke nije naveo razloge za donošenje iste odnosno sve razloge koje smatra neosnovanim a na koje je tužitelj ukazivao u svom zahtjevu, odnosno prvostepeni organ propušta da shodno navedenoj zakonskoj odredbi u cijelosti odluči po navedenom zahtjevu.

Kako je prvostepeni organ postupio suprotno navedenoj zakonskoj odredbi, to obrazloženje njegove odluke je u suprotnosti sa članom 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, odnosno obrazloženje prvostepene odluke ne sadrži sve elemente propisane navedenom zakonskom odredbom.

Citiranom zakonskom odredbom je propisano da obrazloženje rješenja – odluke sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kada se ima u vidu obrazloženje prvostepene odluke sud zaključuje da isto nije sačinjeno u skladu sa navedenom zakonskom odredbom iz razloga što prvostepeni organ u obrazloženju svoje odluke samo navodi razloge za podnošenje zahtjeva za mirovanje statusa studenta te generalno iste smatra neopravdanim a pri tome samo nabraja elaborat o pokretanu studijskog programa III ciklusa studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici, zajedno sa priložima taksativno nabrojanim u obrazloženju odluke, te generalno prvostepeni organ smatra da je zahtjev za mirovanje studenta neosnovan i da nisu opravdani razlozi za mirovanje a pri tome uopšte ne elaborira iz kojih razloga navedene razloge smatra neopravdanim odnosno propušta da cijeni sve razloge koje je tužitelj naveo u svom zahtjevu, te na taj način postupa suprotno navedenoj zakonskoj odredbi odnosno članu 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku te samo na osnovu generalnog zaključka da nisu opravdani razlozi za mirovanje prvostepeni organ nalazi da zahtjevu tužitelja se nije moglo udovoljiti i da istome prestaje status studenta sa završetkom studentskog programa u skladu sa članom 107. Zakona o visokom obrazovanju ZDK.

Dakle, prema ocjeni ovoga suda prvostepeni organ u postupku donošenja svoje odluke nije vodio računa o pravilima upravnog postupka, počinio je povrede odredaba upravnog postupka kako je to navedeno u prednjem dijelu obrazloženja ove presude, te sud nalazi da se radi o bitnim povredama odredaba Zakona o upravnom postupku, te da je prvostepeni organ izveo pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te shodno tome pogrešno primijenio odredbe člana 107. i 129. Zakona o visokom obrazovanju (Službene novine ZDK, broj: 12/22) kao i odredbe člana 245. Statuta Univerziteta u Zenici, te je propustio voditi računa o odredbi člana 105. i 108. Zakona o visokom obrazovanju u ZDK, na koji način je donio nepravilnu i nezakonitu odluku na štetu tužitelja, pa je kao takvu valjalo poništiti i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak.

U postupku ocjene pravilnosti i zakonitosti osporenog akta tuženog organa sud nalazi da je i tuženi organ u postupku odlučivanja po prigovoru tužitelja od 30.06.2023. godine podnesenom protiv Odluke prvostepenog organa od 14.06.2023. godine donio nepravilnu i nezakonitu odluku kojom prigovor tužitelja odbija kao neosnovan, a pri tome tuženi organ u obrazloženju svoje odluke samo ponavlja navode iz prvostepene odluke, te smatra da je prvostepena odluka pravilna i na zakonu zasnovana te da je pravilno proveden postupak po zahtjevu tužitelja, pri tome se pozivajući na odredbe Zakona o visokom obrazovanju ZDK i odredbe Statuta Univerziteta u Zenici.

Tuženi organ u postupku donošenja svoje odluke propušta da prvostepenom organu ukaže prvenstveno na obavezu koja proizilazi iz člana 108. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju ZDK o tome da je u pogled Odluke o pravima tužitelja iz njegovog zahtjeva od 01.06.2023. godine bio dužan postupati u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, te propušta da prvostepenom organu ukaže na počinjene bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku iz članova 5., 7., 8. i 9. u vezi sa članom 133., 141., 140. i 147. Zakona o upravnom postupku te povrede člana 206. stav 1. i 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku odnosno tuženi organ propušta prvostepenom organu ukazati na činjenicu da je propustio da činjenično stanje pravilno i potpuno utvrdi, te da je propustio tužitelju omogućiti učešće u postupku, te da je zbog neprovođenja posebnog ispitnog postupka i činjenično ostalo nepravilno i nepotpuno utvrđeno te tužitelju nije data mogućnost da kao stranka u postupku brani i štiti svoja prava i pravne interese, te da je zbog ovakvo nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja izveo nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja i nepravilno primijenio odredbe materijalnog prava, pa na osnovu svega navedenog sud nalazi da je i tuženi organ, kao i prvostepeni organ, u postupku donošenja svoje odluke počinio identične bitne povrede upravnog postupka te pogrešno i na štetu tužitelja primijenio odredbe materijalnog prava iz kojih razloga se i odluka tuženog organa pokazuje nepravilnom i nezakonitom te donesenom na štetu tužitelja, pa je kao takvu valjalo poništiti i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak.

Odlučujući o tužbi od 18.08. 2023. godine, dopunjenu aktima tužitelja od 03.11., 06.11. i 10.11.2023. godine i 25.01.2024. godine te 12.04.2024. godine sud nalazi da je ista osnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovljenom postupku prvostepeni organ je dužan voditi računa o odredbi člana 57. Zakona o upravnim sporovima i obavezujućim primjedbama i uputama iz ove presude, te voditi računa i o zaključcima iz presude vijeća ovoga suda od 25.07.2024. godine, te shodno odredbama člana 108. stav 2. Zakona o visokom obrazovanju ZDK poštujući odredbe Zakona o upravnom postupku provesti poseban ispitni postupak u okviru kojega će pozvati tužitelja kao stranku u postupku, istome omogućiti predlaganje i izvođenje dokaza te izjašnjenje o ranije prikupljenim dokazima sve u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pravilnog rješavanja

ove upravne stvari, nakon provedenog posebnog ispitnog postupka i prikupljenih činjenica i dokaza, shodno odredbi člana 9. Zakona o upravnom postupku sve činjenice i dokaze cijeliti pojedinačno i u međusobnoj povezanosti te uz pravilnu primjenu odredaba Zakona o visokom obrazovanju ZDK i Statuta JU Univerzitet u Zenici donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku kojom će se odlučiti o zahtjevu tužitelja od 01.06.2023. godine.

Zapisničarka

Mandžuka Jasmina

Sudija

Ahmetović Hilmo, s.r.

tačnost prepisa ovjerava-povrću

Predsjednik vijeća sudija

OVLAŠTENI RADNIK SUDA

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

